

<https://www.osel.cz/11203-eppur-si-muove-mlady-vesmir-mozna-cely-rotoval-jako-obrovska-galaxie.html>

Eppur si muove? Mladý vesmír možná celý rotoval jako obrovská galaxie

Pozorování rotací galaxií v okolním vesmíru odhalila, že mírně převažují galaxie, které se otáčejí po směru hodinových ručiček. Rozložení této asymetrie odpovídá modelu čtyřpólového vesmíru, který se rýsuje z reliktního záření. **Vystopovali jsme rotaci mladého vesmíru?** A ještě mladší vesmír (až ho vystopujete) bude stále a stále křivější, tedy bude přecházet v „pěnu“ dimenzí 3+3D – plasma není nic jiného než pěnící se, vřící samotný časoprostor... a v něm se pak rodí „zamrznuté klony“ – geony = vlnovíčky jenž jsou pak artefaktem hmoty jakožto elementární částice. Jiné stavy křivosti jsou pak „pole“... atd. viz HDV

Čtyřpólové uspořádání vesmíru, odvozené z rotace galaxií. Kredit: Kansas State University.

Když se dnes podíváme na vesmír, tak ho na té největší škále tvoří **kosmická pavučina**, kosmická „pavučina“ je svým pojetím „řidká pěna“, který se nachází blíž k velkému Třesku, čili : při rozbalování počáteční husté pěny čp (gravitace je tu eliminována) přechází tato do řidší pěny (gravitace už se postupně ukazuje) a ta pak ještě více řídne a přitom nastává „v lokalitách = galaxiích“ rotace (gravitace nabývá na vyšším významu) a souběžně se vznikem „smršťování „lokalit“ (galaxií) se vně galaxií dále čp rozbaluje (pole zůstávají). Znamená to že počáteční chaotická pěna v genezi se i rozbaluje i smršťovává do lokálních útvarů (galaxie, hvězdy) i do lokalit charakteru multidimenzionálních molekul a sloučenin (vévodí uhlíkaté šestiúhelníky) až „šroubovitých“ složenin- DNA. Vesmír ve své genezi „rozbalování“ čp provádí i „sbalování“ podle *nějakých pravidel* do forem, které mají „zadaný smysl“ v mantinelech. s vlákny posetými galaxiemi jako perlami rosy, které se proplétají mezi temnými prázdnotami. Při takovém uspořádání by bylo rozumné předpokládat, že rozložení galaxií bude víceméně náhodné. Mělo by se to týkat i rotace galaxií. Když si vybereme nějaký kousek oblohy a prozkoumáme tam rotaci galaxií, tak by měla být opět náhodná. Problém je v tom, že náhodná možná tak úplně není.

Počítačový astronom Lior Shamir z americké Kansas State University ve své nové studii porovnal směry otáčení u celkem 200 tisíc galaxií a zjistil, že nejsou náhodné. Zdá se, že vytvářejí vzor, který odpovídá uspořádání se čtyřmi póly (quadropole alignment). A **z takového uspořádání je možné vyvodit, že mladý vesmír možná celý rotoval, jako nějaká gigantická galaxie.** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_239.jpg ; Data založená na reliktním záření (CMB) přitom podle Shamira ukazují podobnou polarizaci vesmíru a je možné je napasovat na čtyřpólové uspořádání.

Lior Shamir. Kredit: Kansas State University.

Pozorování rotace spirálních galaxií vlastně není až tak těžké. Spirální galaxie, jako je i naše domovská Mléčná dráha, obvykle mají slušně definovaný tvar plochého disku a jejich rotaci je možné zjistit díky Dopplerovu jevu. Záření strany disku pozorované galaxie, která se pohybuje při rotaci směrem k nám, vykazuje modrý posuv, zatímco strana rotující od nás rudý posuv.

Spirální galaxie mohou rotovat v zásadě jen dvěma způsoby. Buď po směru anebo proti směru hodinových ručiček. Pokud by vesmír byl izotropní, tedy ve všech směrech stejný, jak dnes obvykle předpokládáme, tak by se v něm měly spirální galaxie točit ve směru a proti směru hodinových ručiček pěkně 50 na 50 procent.

Shamir vytěžil data z prohlídek oblohy Sloan Digital Sky Survey (SDSS) a Panoramic Survey Telescope and Rapid Response System (Pan-STARRS). Z těchto dat vyplývá, že se o něco více galaxií otáčí po směru hodinových ručiček. Určitou vadou na kráse je, že odchylka od očekávaného uspořádání není příliš velká – je to 51 na 49 ve prospěch rotace galaxií ve směru hodinových ručiček. Jak ale říká Shamir, pokud by byl vesmír izotropní, tak by v něm taková odchylka mohla vzniknout tak s pravděpodobností 1 ku 1 miliardě.

Shamir rovněž zjistil, že tahle asymetrie v rotaci galaxií není ve vesmíru rozložena rovnoměrně. **S rostoucí vzdáleností galaxií od nás je výraznější.** ...protože mladší vesmír je „křivější“, protože směrem k velkému Třesku se čp stále křiví do své počáteční pěnovité podoby – plazma je pěna křivých dimenzí. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_239.jpg To by mohlo znamenat, že raný vesmír byl méně chaotický a více uspořádaný než dnes. Naopak „chaos“ je uspořádanější než je „stav starého vesmíru“. Gravitace je asymetrické uspořádání, parabolické, viz **čp = hmota krát G...**; a chaos je lineární, je to http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/h/h_082.jpg ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_073.pdf Uspořádání asymetrie v rotaci galaxií odpovídá čtyřpólovému vesmíru. **Jako by mladý vesmír rotoval**, ale nikoliv podlé jedné osy rotace, ale **podle čtyř os**. **Anebo podle nekonečně mnoha os...**protože ranný vesmír „se rozbaluje“ a to v každém bodě čp ve své genezi stárnutí ; na obrázku http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_081.gif se rozbaluje v jedné zvolené ose jedním zvoleným způsobem..., může jich být nekonečně mnoho

Čtyřpólové uspořádání vesmíru je patrné i v reliktním záření. To je ale velmi slabé a mohlo být „kontaminované“, zářením dnešního vesmíru. Rotace galaxií je oproti tomu velmi jednoznačná a snadno pozorovatelná. Vypadá to, že čtyřpólové uspořádání vesmíru **by mohlo být stopou něčeho skutečně významného** **A tak se fyzikové-kosmologové krok za krokem blíží mé HDV..** Další výzkumy snad odhalí víc.

Literatura

[Science Alert 2. 6. 2020.](#)

[arXiv:2004.02963.](#)

Autor: [Stanislav Mihulka](#)

Datum: 03.06.2020

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/c/c_239.jpg